

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

75. Potestas, quam Episcopus in sua consecratione accipit, an possit à Summo Pontifice auferri? Et à quonam Episcopi habeant potestatem iurisdictionis? Ex p. 12. t. 1. r. 75.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

temis: Innocent. enim Hostiens. & Ioan. Andri. quos ipse Abbas citat, affirmat, et quod in cap. Nostr., &c. qualiter, cap. Nihil est, & cap. Transmissam de elect. Ista post electionem, & confirmationem nihil aliud in Episcopo requirunt ad plenam administrandi potestatem, ergo non est necesse, ut Episcopus post electionem natus sit, nisi aliqui fuerit consuetudine receptum, ne Episcopus administret, quae sunt Idi-
dictionis, donec fuerit possessionem assecurus.

3. Ceterum Archidiaconus, Dyas, & Petrus Anchutanus, quos etiam ibidem referunt Abbas, negant posse Episcopum exequi quae sunt iurisdictionis, nisi possessionem consecutum. Quicquid dicit Abbas loco citato illud prius probabilius videtur. Nam iure communis antiquo, de quo Innocentius, Hostiensis, & Joannes Andreas loquuntur, non requiebat posse Episcopo, satis enim erat electio, & Confirmatio, ut illi tradiderunt, nisi ubi aliud vnu receperunt erat, at vero iure nouo, quod habetur in Extraugantia, In iuncta de elect. inter Extraugantem communes opus est, ut Episcopus si velit ea quae sunt iurisdictionis exercere, obtineat literas Apostolicas, sine quibus nec admitti, & recipi tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesie sibi collatae conquepi potest: nam in ea constitutione sic habetur: [Praesenti perpetuo valitudo constitutione sanctimus, vi apud Apostolicam sedem promouentur, aut confirmationis, consecrationis, vel benedictionis monos recipiunt, ad commissas eis Ecclesias absque Apostolica Sedis literis huiusmodi eorum promotionem, consecrationem, seu benedictionem, continentibus, accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non prae sumunt, nullique eos abque dicta literatum ostensione recipient, aut eis parant, vel intendant.] Hac in ea constitutione: que nona deinde constituit in Episcopos quidem, vi si iurium, & inane quicquid fecerint, nec aliquid sibi ex preventibus acquant: in Canonicos vero, & Clericos qui ipsos sine huiusmodi literis ad misserint, vel ipsi paruerint, ut tandem sint a beneficiorum suorum perceptione suspensi, donec Apostolica Seds gratiam meruerint obtinere. Panormitanus in cap. qualiter de elect. meminit huius Extraugantis, dicens: Nullum Episcopum ante quam habeat literas Apostolicas iure posse administrare, aut recipi ab Ecclesia tanquam Presulem, alioqui recipientes, aut receptus incurrit in peccata prae dicta Extraugantis. Et haec omnia, & plura alia late probat, & disquit Pater Gundula de Episcop. tom. 2. lib. 1. disput. 4. 5. & 6. cum aliis plene.

RESOL. LXXV.

Potest, quam Episcopus in sua Consecratione accipit, an possit a Summo Pontifice auferri? E' a quanam Episcopi habeant potestatem iurisdictionis?

Ex p. 12. tr. 1. Ref. 75.

A D hoc quasitum sic respondet Martinus Becanus de Sacram. capite 26. questione 8. de electione interiori, sicut etiam in hac exteriore duo sunt. Primo potestas regendi, & gubernandi Ecclesiam, Secundo applicatio materie. Potestas regendi duplificatur, ut etiam conferri potest. Primo a Summo Pontifice, quo pacto confertur Episcopo electo, & confirmato, non tam tamen consecrato. Secundo a Deo, quo pacto confertur in consecratione. Applicatio materie tam legi semper confertur ab ipso Pontifice, vel Ecclesia, nisi

quod Pontifex facta electione immediate eam accipiat a Christo.

2. Secunda Conclusio. Quando potestas illa conferitur a Pontifice, ante consecrationem auferri, & mutari potest: quando autem conferitur a Deo in consecratione, non potest auferri, licet vnu eius possit impediti per subtraccionem materie. Ita Beccanus, sed ego magis clare asserto, quod Episcopo Iure diuino ex vi Sacramenti multæ potestates conferuntur, quæ ab illis non sunt vlla superioritate amovibiles, & a Charaktere indelebili procedunt: Tales sunt, quæ subiiciuntur in definitione: Nimirum; Potestas conferendi ordines, Sacerdotes conferrandi, Confirmationis Sacramentum administrandi, quæ ita ex vi ordinationis Episcopo quantumvis degradato, excommunicato, suspenso Iure diuino competunt, ut si ab illo conferatur, validè & efficaciter conferantur, et si ratione prohibitionis, vel impedimenti Canonici illicitè.

3. Et quamvis nonnulli ex Historiis antiquis referant, Abbates, & simplices Sacerdotes Pontificum concessionem Subdiaconos, & Diaconos consecratio, & Sacramentum Confirmationis cum Christmate ab Episcopo conferendo ex delegatione summorum Pontificum administrasse (de quibus non est modo meum longas disputationes texere.) In hoc tamen potestas Episcopo ex vi sua ordinationis concessa ab illa saltem distinguatur: Quod potestas illa delegata (supposito quod etiam ex Institutione Christi delegari potuerit) fuerit semper reuocabilis, sive per cessationem, sive per suspensionem, aut quamvis prohibitionem, itavt stante reuocatione effectum nullum haberit, Potestas autem Episcopo in sua ordinatione collata, ita Iure diuino ex vi Charakteris eis competit, ut vlla humana potestate tolli, aut immunitari possit. Vnde stat quod ex vi characteris, & Ordinationis sua indelebiliter Episcopus ordines omnes conferat, & Baptizatos confimat validè. Et ita docet Marchant, in Tribun. Sacram. tom. 3. tract. 7. tit. 1. quæst. 2. concl. 1.

4. Verum pro resolutione dubij, etiam dicutientur, quod videtur, a quoniam Episcopi habent potestatem iurisdictionis. Et quidem prima opinio est, Episcopos Vtrum Episcopos habent immediatè à Pontifice: Ita Cajet. tom. 1. Ref. 18. §. & in Opus. tract. 1. Heruoxus in lib. de potestate Papaæ, Gabr. tom. 1. tr. 5. leib. 3. in Canonem Missæ, Bellarmin lib. 4. de Pontifice, cap. 22. Probat primo ex figura veteris Testamenti, 22. per tot. Ref. quia num. 2. Deus iussit, ut Septuaginta Seniorum ac ciperent de spiritu Moysi, & iuvarent illum in regendo Populo. Quo Deus significare voluit in Moysi residere totam autoritatem, & alios, si quam habent, à Moysi habere. At Pontifex in Ecclesia tenet eum locum, quem tenuit Moyses in populo Iudeorum. Secundò, quia Regimen Ecclesiasticum est Monarchical. Ergo omnis autoritas est in uno, & ab hoc in alios derivatur. Tertiò quia Cyprian. in lib. de Unitate Ecclesie, comparat Sedem Pontificiam Capiti, Radici Fonti, & Soli. At in omni corpore virtus membrorum derivatur a capite, & in omni arbore virtus ramorum oritur ex radice, & in omnibus riuis aqua fluit ex fonte, & omnium radiorum lux est a Sole. Ergo omnis iurisdictionis Ecclesiastica est à Pontifice. Quartò quia si Deus immediatè conferret Episcopis iurisdictionem, omnes haberent illam æqualem; quod falsum est. Quintò Pontifex non posset illam auferre, aut mutare, quod tamen sèpè facit, ut patet ex Dino Bernardo Epibol. 131. ad Mediolanenses, non ita absolute, sed dependenter à Pontifice secunda opinio est, Episcopos suam iurisdictionem immediatè habere à Deo, ita Francisc. Victoria in Relatione 2. de potest. Ecclesia, quæst. 2. Alphonsus à Castro lib. 2. de iusta hereticorum

Sup. hac qu.

in to 6. tr. 1.

Refol. 18. §.

Vtrum Episc.

copi. & in

Opus. tract. 1.

Heruoxus in lib.

de potestate Pape,

Gabr. tom. 1. tr. 5.

lege graram

dactr. Ref.

22. per tot.

punitio, cap. 24. Petrus Soto *lectione* § de Confessione, Dñm. Soto lib. 1. de iust. q. 1. art. 4. Et Ioan. Maior. in s. dñf. 17. quæst. 7.

5. Probatur primò ex illo *Aetor.* 20. vers. 28. In quo *Vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei.* Epist. 1. vers. 1. Ipse dedit quodam Apóstolos, alios autem *Paſſores, & Doctores.* Secundò ex Patribus Dionys. Hierarch. Ecclesia, cap. 6. dicit Episcoporum Hierarchiam immediatè terminari in Christum, sicut inferiores Ordines Presbyterorum, & Diaconorum terminantur in Episc. Cypr. lib. 1. Epist. 9. ad Rogat. dicit Episcopos à Christo fieri, à quo Apostoli creati sunt, Bernard. lib. 3. de confidatione ad Eugenium dicit: *Erras, si, ut summam ita & solam institutam à Deo effinas vestram Apostolicam potestatem.* Tertiò ratione quia Episcopi succedunt Apostolis. Sed Apostoli accepérunt suam iurisdictionem immediatè à Christo. Ergo, &c. Quartò, si Episcopi à Pontifice haberent iurisdictionem, iam mortuo Pontifice expraret illa iurisdictione, quod tamen falso est. Quintò & melius ad Ordinem Episcopatus exercendum necessaria est iurisdictione. Ergo Deus qui confert Ordinem, confert etiam iurisdictionem. Confirmatur ex formula qua creantur Episcopi, & est hæc: [Prouidemus Ecclesiae tali de tali persona, & præficimus eum in Patrem, & Pastorem, ac Episcopum eiusdem Ecclesiae, committentes ei administrationem in temporalibus, & spiritualibus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti Amen.] Et hæc sunt diuersæ opiniones contra præsentem difficultatem.

6. Quid ego sentiam dicam breviter: Secunda opinio est probabilis, quam tuerit etiam Erius in 4. sentent. dñf. 24. §. 25. Vazquez discept. 240. can. 4. n. 45. & alij. Verum ego primæ sententiæ tanquam probabiliori adhæreo, per ea, quæ tradit Suat. de potest. *Iurisdictionem in foro paenitentia, tom. 4. iunctis iis, quæ tradit tom. 5. de potest. ferendi Censuras, & ex iis, quæ tradit lib. 4. de legibus, lib. 4. num. 5. vbi fusè ostendit, potestatem legislatuam esse in Episcopis iure humano, quod idem insinuat etiam Palud. distin. 24. q. 6. art. 1.*

7. Dico igitur Episcopum iure humano habere iurisdictionem, & eo solo Iure quoad iurisdictionem esse superiorum Sacerdotem.

8. Probatur. Constat enim posse dari Episcopum consecratum, qui nullam habeat iurisdictionem: nam minus probatur, quod dicunt alij habere iurisdictionem actiua, seu quidquid requiritur ex parte principijs, sed non habere materiam applicatam, sed applicationem fieri per Ecclesiā.

9. Confirmatur primò Pontifex, vt refert Bellarm. in cap. citat. in fin. creans Episcopos vitetur his verbis: *Prouidemus Ecclesiae tali, de tali persona, &c. committentes ei administrationem in temporalibus, & spiritualibus:* quibus verbis non solum materia videtur applicari, sed etiam videtur dari ipsa iurisdictione actiua, cùm id sonet administratio, non minus quoad spiritualia, quam quoad temporalia: Concessio autem administrationis in temporalibus dicit concessionem veræ facultatis, & potestatis moralis agendi.

10. Confirmatur secundo, Pontifex dicitur subtrahere Episcopis iurisdictionem, restringere, ampliare, hæc autem propriè designant non applicationem, vel subtractionem materiae, sed ipsius moralis facultatis.

11. Advertendum est tamen, quod licet Episcopi non videantur immediatè iure divino habere iurisdictionem, Pontifex tamen eo iure obligetur eos in partem sollicitudinis adscire: nam constituto per Christum gradu Episcopali, simul videtur præceptum Summo Pontifici, vt per se solum non regat Ecclesia, solos Sacerdotes ordinando, sed etiam ordines Episcopos, eisque iurisdictionem aliquam concedat conuenienter illorum gradui, itavi gradus Episcopalis iuxta suam exigentiam illam postulet, canique maiorem quam communiter debeat concedi Sacerdotibus.

12. Per ordinationem ergo Episcopalem aliquis constitutur in Ecclesia in gradu Pastoris id est, qui conuenienter suo ordini possit pacere, & cui Pontifex debeat iurisdictionem suo gradui conuenientem concedere ob bonum Ecclesia; propter quod tamen dici non debet Episcopum habere iurisdictionem immediatè iure divino, cùm aliud sit summum Pontificis iure divino debere concedere Episcopo aliquam iurisdictionem, & conuenienter eius gradui maiorem, quam simplici Sacerdoti, aliud vero cum iurisdictionem immediatè iure divino Episcopo competere. Et hæc omnia docet Ioannes Praepositus in 3. pari. de Sacram. Ordin. quæst. vni. dub. 7. num. 43. cum sequent.

RESOL. LXXVI.

An Consecratio Episcopalis sit maior Ordinatione Sacerdotali? Ex p. 1. tr. 1. Ref. 76.

§. 1. **N**egant Heretici, vt olim Erius testa Epiphanius tract. 75. & August. lib. de Hær. tit. 6. cap. 53. Erius enim cum esset Presbyter, dolensque, quod non posset ordinari Episcopus, cap. docere Episcopum non esse maiorem Presbytero, vt refert S. August. loc. cit. Idem postea docuit Ioan. Valdensi teste Valdensi lib. 2. de doct. fidie, art. 3. cap. 6. Et nostro tempore Caluinus lib. 4. Inf. cap. 4. § 2. vbi dicit solum iure humano maiorem esse Episcopum, & proinde se habere inter Presbyteros, sicut Consilii se habet inter Senatores. Idem sentit Chemnitus examin. sef. 23. Trid. & Erafn. in priorem ad Timob. cap. 4. & nouissimè impius Caluinista, Claudius Salatiatus de potestate Papæ.

2. Dico igitur post Tridentinum dubitari non posse, quin Episcopatus iure divino sit maior simplici Sacerdotio. Nam Trident. sef. 23. can. 6. sic ait: [Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam diuina ordinatione institutam, qua constat ex Episcopis, Presbyteris, & Ministris, anathema sit. Et can. 7. immediate post: si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores (diuina scilicet ordinatione Hierarchica, de qua superiori canone) vel non habere potestatem confirmandi; vel eam, quam habent, illis esse cum Presbyteris communem, & anathema sit.] Idemque fusius docet cap. 4. vbi ordinationem Episcoporum distinguunt ab ordinatione simplicium Sacerdotum: assertaque Episcopos ad Ordinem Hierarchicum diuinitus institutum præcipue pertinere, & in locum Apostolorum successisse, & positos esse à Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei, atque Presbyteris esse superiores.

3. Eandemque distinctionem inter Episcopum, & simplicem Sacerdotem tradunt Clemens Rom. in can. Apost. 1. & 2. Ignatius in Epist. ad Philadelphias. Dionysius cap. 5. Ecclesiastica Hierarchia, Anaclet. Epist. 3. cap. 1. vbi sic ait: [Sacerdotum Ordo bipartitus est (in Episcopos, & Presbyteros) & sicut Dominus illum constituit à nullo debet perturbari, & infra: Episcopi Domini, & Apostolorum Presbyteri quoque separata discipulorum locum tenent.] Quod si idem fere verbis dicunt Damasus Papa Epist. 5. Hieronym. Epist. 54. ad Marcellam de erroribus Montani; & Augustinus in Psalm. 44. circa illa verba. Pro pambutus nati sunt tibi filii: Item Episcopos tenere in Ecclesia

Chili